

Het Buitengebeuren

Eerst moet ik een gele kaart uitdelen aan de KNSB. Bij mijn historische zoektochten ben ik op zoek gegaan naar de resultaten in de eigen bekercompetitie van de bond en die zijn, zacht gezegd, slecht bijgehouden. ‘Aanvullingen welkom’ staat erbij op Internet. Dat is eigenlijk schandalig, want juist dat soort gegevens verwacht je van een archief.

De verslaggeving is nergens terug te vinden. Er wordt alleen een lijst van bekerwinnaars gegeven en die is verre van compleet. De KNSB-site laat het toernooi in 1983 beginnen, terwijl het viertallen-toernooi dateert van 1975-1976 en daarmee wordt met name onze vereniging ernstig onrecht aangedaan, want juist in die tijd waren we landelijk nog een factor om rekening mee te houden.

Van het eerste seizoen heb ik tot dusver alleen de winnaar kunnen achterhalen, maar van de volgende twaalf jaar alle uitslagen van het finaleweekeinde en daarin speelt Eindhoven een grote rol.

Het toernooi om de KNSB-beker kende doorgaans vijf regionale voorronden en een weekeinde met halve finales en een finale. De hoofdklasse-teams waren vrijgesteld van de eerste ronde en er gold (en geldt) de naar mijn gevoel dubieuze regel dat bij een gelijkspel het resultaat aan het laatste bord afviel. De vier districtskampioenen plaatsten zich voor het finaleweekeinde, dat nogal eens van locatie veranderde

Ik heb de resultaten van de finales van de eerste twaalf jaar eens op een rijtje gezet en dat zijn dus allemaal nieuwe gegevens, die onbekend zijn bij de eigen bond. Hoe schandalig wil je het hebben? Van het eerste seizoen weet ik alleen de bekerwinnaar.

Eindhoven werd twee keer bekerwinnaar (1977-1978 en 1978-1979). Er is geen enkele club die zulke mooie rapportcijfers kan overleggen. Alleen Philidor/Leeuwarden en Unitas/Groningen wonnen de beker in die periode ook twee keer, maar haalden minder zilver en brons.

Het team in die tijd bestond voornamelijk uit Frans Kuijpers, Peter Scheeren, Johan van Mil en Rudy Douven, maar ook Hans Bosscher, Wim Verreck, Hein-Piet van der Spek, Milo Scheeren en Frans Cuijpers deden af en toe, meestal in de voorronden, een duit in het zakje.

Dit is een donkere periode in de geschiedschrijving van de bond en getuigt in de eerste plaats van luiheid, want ik heb alle resultaten uit het bondsblad 'Schakend Nederland' geplukt. Dat had een archivaris ook kunnen doen.

Ook onze eigen clubarchief was in die dagen niet om over naar huis te schrijven. De eerste 'Raadsheer' (met nietje) in de huidige vorm verscheen pas in het seizoen 1978-1979 en was verre van volledig. Ook de verslagen van de verschillende wedstrijdleiders verschillen nogal van kwaliteit, lees volledigheid.

Voor de volledigheid geef ik hier de resultaten van mijn speurtochten :

1975-1976 1. BSG/Bussum, 2. ?. 3. ?, 4. ?

1976-1977 1. Philidor/Leeuwarden, 2. Zwolsch Schaakgenootschap, 3. Desisco/WGM, 4. Eindhoven

1977-1978 1. Eindhoven, 2. Philidor/Leiden, 3. BSG/Bussum. 4. Desisco/WGM

1978-1979 1. Eindhoven, 2. VHS/Haarlem, 3. HSG/Hilversum, 4. Elsevier/VAS/Amsterdam

1979-1980 1. Ruy Lopez/Gent (België), 2. DD/Den Haag, 3. HWP/Zaanstad, 4. HSG/Hilversum

1980-1981 1. VAS/Amsterdam, 2. Eindhoven, 3. De Variant/Breda, 4. Esgoo/Enschede

1981-1982 1. Philidor/Leeuwarden, 2. Nieuw West, 3. SMB/Nijmegen, 4. Philidor/Leiden

1982-1983 1. Philidor/Leiden, 2. Unitas/Groningen, 3. Moerwijk, 4. De Variant/Breda

1983-1984 1. Unitas/Groningen, 2. Eindhoven, 3. DD/Den Haag

1984-1985 1. Unitas/Groningen, 2. L + T/Eindhoven, 3. Philidor/Leiden, 4. DD/Den Haag

1985-1986 1. Esgoo/Enschede, 2. Amstelveen, 3. De Variant/Breda, 4. DD/Den Haag

1986-1987 1. Volmac/Rotterdam, 2. Groningen, 3. Eindhoven, 4. Het Witte Paard/Sas van Gent

.
Deze lijst toont onweerlegbaar aan hoezeer Eindhoven tekort is gedaan in het bondsarchief. De meeste clubleden zullen zich dit niet meer kunnen herinneren en wellicht juist daarom is het de moeite waard deze resultaten nog eens te vermelden. Zij vormen de opmaat

tot de echte glorieperiode van de vereniging in het midden van de jaren tachtig : tweemaal de beker, driemaal tweede, eenmaal derde en eenmaal vierde. Ik wil niet veel zeggen, maar er was in die tijd geen betere 'cupfighter' te vinden dan Eindhoven, zoals de cijfers glashard aantonen.

Ik heb de beschreven tijd van dichtbij mogen meemaken - en zelfs één keer de beker mogen uitreiken -, maar het zou nog mooier worden, met de landstitel en het daarop volgende Europa Cup-avontuur als absolute hoogtepunten.

Het spreekt voor zich dat ik deze nieuwe gegevens zal opnemen in het boek 'Honderd Jaar SV Eindhoven', dat bij ons eeuwfeest zal verschijnen. Het is gelukkig bijna af, want ik krijg onderhand een punthoofd van al die cijfertjes, maar goed, het hoort erbij en dus schik ik me in mijn lot.

Bij het doornemen van de archieven viel me nog iets op : het Europa Cup-avontuur (uit tegen ITK/Boekarest, thuis tegen Vulca/Barcelona en thuis tegen CSKA/Moskou) kostte in totaal 25.000 gulden en dat kregen we vrij moeiteloos bij elkaar, dankzij een goede sponsorwerving, gebaseerd op een gedegen plan en veel vrijwilligerswerk. De begroting van de club werd er niet mee belast. Kom daar nu nog maar eens om !

Ik heb te doen met de jubileumcommissie voor het aanstaande Eeuwfeest (oktober), die voor zo ver ik weet nog steeds geen stuiver heeft om te makke. Ik wil mezelf niet teveel op de borst slaan, maar als ik bij het 90-jarig bestaan er niet op aangedrongen had ieder seizoen iets (200 euro) opzij te leggen voor het eeuwfeest, was het uitgangspunt nu nul geweest ; u leest het goed : nul.

Daar mag ieder lid zich voor schamen en dat meen ik oprecht. Iedere week een partijtje spelen, kan iedereen, maar iets voor de club betekenen, is nog iets anders. Let wel, dit is geen sneer naar de jeugdleiders, want die doen heel goed en succesvol werk, maar wel naar de achteroverleunende clubleden, die nooit iets doen. Ze zouden op zijn minst de portemonnee kunnen trekken. Wie zich schaamt (en dat is de bedoeling) kan zich nu nog anoniem melden bij de penningmeester.

Het belangrijkste toernooi van deze maand vond plaats in het Siberische Chanty Mansiks, het laatste in een reeks van vier FIDE-kwalificatietoernooien, waarvan de nummers 1 en 2 zich plaatsen voor

het Kandidatentoernooi dat voor volgend voorjaar op de kalender staat. Alleen Viswanathan Anand (Ind) als verliezer van de laatste WK-match zeker is van zijn plaats.

Het Grand Prix-circus speelde zich af in vier verschillende plaatsen met in totaal 16 deelnemers, onder wie de Nederlander Anish Giri, die elk aan drie toernooien deelnamen.

Het werd een zeer opwindend evenement in Chanty Mansisk, dat tot op het laatst spannend bleef. Uiteindelijk werd de zege gedeeld door het driemanschap Dimitri Jakovenko (Rus), Fabio Caruana (Ita) en Hikaru Nakamura (VS) met 6,5 uit 9. Dat was voor Caruana voldoende om het Grand Prix-toernooi van de FIDE te winnen en zich te plaatsen voor het Kandidatentoernooi. Met hem ging ook de Amerikaan Nakamura door.

Giri eindigde met Alexander Grischuk (Rus) en Peter Svidler (Rus) achter Boris Gelfand (Isr) en Lerner Dominguez (Cub) op een gedeelde zesde plaats met een score van 50 procent. In de eindrangschikking moest hij genoegen nemen met een vijftiende en voorlaatste plaats.

Op dit moment is nog niet duidelijk naar wie de andere plaatsen in het Kandidatentoernooi gaan. In het najaar (oktober) volgt er nog een toernooi in Baku (Aze), dat de overige vijf kandidaten moet opleveren.

En dan hadden we nog de Euwe-borrel op de laatste vrijdag van de maand in Amsterdam. Als één van de 'founding fathers' en biograaf van Euwe moest ik daar natuurlijk bij zijn. Met Frans Kuijpers had ik een afspraak gemaakt om elkaar op het station in Den Bosch te ontmoeten, maar dat ging mis. In de enorme drukte konden er elkaar niet vinden. Pas in het Max Euwe Centrum troffen we elkaar en toen waren er wel andere dingen te bespreken dan het jubileum van Eindhoven. Anish Giri werd uitgeroepen tot Schaker van het Jaar en Robby Keszlichvili tot Talent van het Jaar. Voor Giri was het na 2009.2010 en 2011 de vierde keer. Hij heeft inmiddels een vaste plaats in de Top-Tien van de wereld en boekte in 2014 fraaie resultaten met tweede plaatsen in het Tata-toernooi in Wijk aan Zee, de London Classic en het Qatar Open.

Robby (14) uit Zoetermeer debuteerde in de Hoofdklasse bij SO/Rotterdam. Hij won onder andere het BDO Open in Haarlem en versloeg grootmeester Friso Nijboer met 3-1 in het Cultural Village-

toernooi in Wijk aan Zee. Hij maakte een Elo-sprong van maar liefst bijna 300 punten en gaat een grote toekomst tegemoet. Alexander Münnhoff, met wie ik nog de biografie over Euwe heb geschreven, kreeg daarna het woord om zijn veel geprezen boek 'De Stamhouder' aan te prijzen.

Na de pauze werd het tweede boek van Karel van der Weide gepresenteerd, maar daar kom ik in een volgende aflevering wel op terug.